

[Leif Hermann]

tabe den ulige kamp med det andet store erhverv herhjemme, nemlig landbruget.

Det er lidt uværdigt, at en debat som denne først kommer i gang på det grundlag, når problemerne tårner sig op i disse højder. Resultatet af denne debat er, at vi reelt nu kan se frem til en 4-måneders udsættelse, som hr. Gade har sagt det, og så går det løs igen.

Vi udsatte kunstgødningsdiskussionen i 1985 til efteråret 1985. Vi udsatte den igen til foråret 1986 for nu igen at få den i februar 1987. Er det egentlig ikke vigtigt og rigtigt at stille spørgsmålet: bliver vi i grunden troet af befolkningen og miljøorganisationerne, næste gang vi tager dette spørgsmål op? Bliver vi i grunden taget alvorligt, når vi tager det op en gang til?

Det er en meget kedelig afslutning på en sådan debat som denne at måtte stille sådan et spørgsmål!

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal konstatere, at hr. Gade og hr. Leif Hermann tror mere på H. O. A. Kjeldsen end på mig, og det giver selvfølgelig nogle perspektiver for fremtiden. Det er, ligesom når Ekstra Bladet skriver, at der ikke er noget ved vores forslag, fordi landbruget takker mig. Selvstændig kildekritik er der åbenbart ikke meget af, hverken i SF eller på Ekstra Bladet.

Jeg kan i øvrigt ikke forstå, at der her kan blive tale om 4 måneders udsættelse. Mig bekendt er der ikke så mange måneder til 1. februar 1987, men det er så, hvad det er.

Vi har ikke brugt Danmarks Naturfredningsforening i denne debat. Vi har sagt, at Danmarks Naturfredningsforening er enig i det mål, alle dagsordener i øvrigt indebærer, og at det er det, vi har foreslået.

Over for hr. Løvig Simonsen vil jeg gentage, at for os er plan ensbetydende med bindende forskrifter inden 1. februar. Det har jeg allerede sagt. Jeg vil også sige, at jeg faktisk tror, miljøministeren har forstået budskabet. Hvordan i alverden skal han ellers kunne lægge en plan frem den 1. februar for, hvad man skal gøre? Det er klart nok, det er ikke en løs beskrivelse; den siger naturligvis meget præcist, hvordan man vil nå målet.

Til hr. Leif Hermann vil jeg meget præcist sige vedrørende spørgsmålet om kunstgødning: hvis ministeren kun kan klare mål-op-

fyldelsen gennem en nedsættelse af kunstgødningsforbruget med formentlig 120.000 t, eller hvad der nu skal til, er det midlet, altså er det ikke en svækkelse af regeringens plan på dette område, men tværtimod en skærpelse svarende til, at regeringen siger, at man nedsætter udledningen med 40 pct., og vi siger 50 pct. Vor dagsorden giver i så fald landbruget 3 år i modsætning til S-SF, der siger 100.000 t allerede næste år. Det finder jeg faktisk er ren opportunistik, det bygger ikke på en reel gennemarbejdning af de problemer, et sådant forslag vil indeholde.

Hr. Hjortnæs har fortsat ikke forstået nogen af mine budskaber. Det må jeg jo så tage med. Sandheden er jo, hr. Hjortnæs, at hvis regeringen stemmer for mit forslag, er der et utrolig bredt flertal, nemlig alle minus Fremskridtspartiet, der er enig om målet: at reducere kvælstofudledningen med 50 pct. og fosforudledningen med 80 pct.

Hr. Albrechtsen spørger, hvad jeg egentlig forventer af en investeringsplan. Jeg kunne faktisk godt forestille mig, at når regeringen den 1. februar kommer med sin plan, som altså er inklusive forskrifter, vil der være behov for en diskussion om penge til omlægninger, til marginaljorder, til omstilling, og hvad ved jeg. Hr. Løvig Simonsen sagde faktisk også i sit indlæg, at det godt kan være, der er brug for nogle styringsmidler, også i form af penge, når man skal gennemføre målsætningen.

Herudover bliver der naturligvis behov for en plan for de kommunale investeringsrammer, og også på dette område forpligter denne dagsorden regeringen.

Det er den oversigt, vi gerne vil have, og vi er klar over, at det ikke er det samme, som S, SF og VS ønsker. Jeg er ked af, at hr. Hjortnæs heller ikke forstod mine ord om ham og løget. Sådan som jeg opfatter løg, har de ikke nogen kerner. Det vil sige, at man bare bliver ved med at pille dem fra hinanden, og så er der absolut ingenting til sidst.

Så glemte jeg én ting, og det er jeg virkelig ked af: at jeg ikke takkede for sammenligningen med denne babusjka. Jeg har alle dage syntes, hun symboliserede frugtbarheden, og det er ikke det dårligste symbol, man kan have.

(Kort bemærkning).